

Ongeveer een derde deel der gevangen exemplaren behoort tot de vorm *sine-linea* Farn., zonder wortelstreep. Ook dan is echter de soort gemakkelijk te herkennen de door stippenrij op de voorvleugels en vooral door haar donkergrijs-bruine voorkomen.

Helaas werd geen bevrucht ♀ gevangen. Volgens SOUTH leven de rupsen, tot dat ze bijna volwassen zijn, in het bovenste gedeelte van de rietstengels, daarna voeden ze zich met de bladeren.

Verder zijn van de Oude Venen nog vermeldenswaard *Celaena haworthii* Curtis en een volkomen gaaf exemplaar van *Spilosoma urticae* Esp., gevangen op 1 September. Een exemplaar van een nog nooit waargenomen tweede generatie? Of zou ook *urticae* in 1953 in de war zijn geweest? Ik heb tenminste in de afgelopen zomer wel meer vlinders ontmoet, die zich, wat de vliegtijden betreft, niet aan de boeken hielden!

Summary

The writer mentions a number of Macrolepidoptera, taken in the fens of the province of Friesland, among which were several specimens of *Arenostola brevilinea* Fenn. This is the second Dutch locality for this interesting species.

Leeuwarden, Robert Kochstraat 25, November 1953.

Ongemanierde tafelaars! Bepaald grappig en interessant is het te zien, hoe op goed bezette smeerplekken de grote Agrotiden, vooral *Eurois occulta* L. en *Triphaena pronuba* L., andere tafelaars weten weg te werken. Met een aanloopje en duidelijk hoorbare tik botsen zij de naaste smullers van de boom af. Een *Triphaena pronuba* bestond het boven op een *Catocala promissa* Schiff. te landen. Deze vloog duidelijk zichtbaar verschrikt op en ontliep helaas, voor mij althans, de narcose!

Een *Hyloicus pinastri* L. veegde al heen en weer zwevende alle strooplikkers „hoorbaar“ van de dis, om zich daarna zelf rustig zat te zuigen. Opmerkelijk was het grote aantal overigen, dat van deze soort dit jaar op smeer kwam.

W. J. BOER LEFFEF, Korteweg 53, Apeldoorn.

Pijngevoelens bij insecten. In aansluiting op het artikel van de heer M. KOOI (*Ent. Ber.* 14: 294, 1953) kan ik uit eigen ervaring het volgende mededelen: een op smeer zuigende *Anaplectoides prasina* F. werd door een duizendpoot aangevallen en aan het einde van het achterlijf aangebeten. Terwijl nu de aanvaller zijn vernietigingswerk voortzette, bleef de vlinder rustig doorzuigen! Omdat het hier de *f. lugubris* Petersen betrof, die op meer dan duizend dieren slechts in enkele exemplaren voorkwam, werd de rover verpletterd en het slachtoffer genarcotiseerd.

Het lijkt mij overigens niet overbodig hier te wijzen op het feit, dat de aanwezigheid van duizendpoten op een smeerplek de vangst in slechte zin beïnvloedt. Zij hinderen door hun voortdurende aanvallen, soms met succes, de zuigende vlinders, zodat deze spoedig de plek verlaten. Hoewel een tegenstander van onnodig doden, heb ik mij toch aangewend iedere duizendpoot-stroopgast òf te doden, òf op behoorlijke afstand te verwijderen. Aftikken is niet voldoende, spoedig ziet men ze dan weer langs de stam omhoog klimmen en het spelletje herhalen.

Bosmuizen zijn blijkbaar ook zeer verlekkerd op smeer! Reeds meermalen trof ik ze smullende op de besmeerde plek. Begrijpelijk, dat op deze bomen geen vlinder was te zien!

W. J. BOER LEFFEF, Korteweg 53, Apeldoorn.